

РЕШЕНИЕ

№ 119

гр. Велико Търново, 24.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО в публично заседание на петнадесети декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Георги Драгостинов

при участието на секретаря АЛБЕНА П. ШИШМАНОВА
като разгледа докладваното от Георги Драгостинов Гражданско дело № 20214100100496 по описа за 2021 година

Предявени са искове с правно основание чл. 432, ал. 1 от Кодекса за застраховането във връзка с чл. 45, ал. 1, чл. 51, ал. 1 и чл. 52 от Закона за задълженията и договорите.

Ищцовата страна – В. Й. Й. - излага в исковата си молба, че на 20.10.2019 година в село Катранджии, Дряновско, претърпял транспортно произшествие. Пътувал на дясната предна седалка на автомобил, управляван от застрахован срещу риска гражданска отговорност на автомобилистите в ответното дружество водач. Водачът загубил контрол и автомобилът се ударил в бетонен стълб. Вследствие на удара ищецът получил фрактура на дясното коляно. Наложило се хирургично лечение, съпроводено с обездвижване и физически страдания, продължително възстановяване и разходи за терапия и рехабилитация.

По реда на настоящото производство претендира репарация в размер на сумата от 50 000 лв. за неимуществените вреди и в размер на 1 515,66 лв. за имуществените – разходи за лечение и рехабилитация, ведно със законна лихва върху всяко вземане, считано от 08.04.2021 година насетне, и разноски.

Ответната страна – „БУЛ ИНС“-АД, гр. София – признава времето, мястото на транспортното произшествие и твърдяното по исковата молба застрахователно правоотношение. Оспорва исковете с довод за съпричиняване на увреждането – ищецът не е ползвал предпазен колан. Търсеното обезщетение за неимуществени вреди било прекомерно. Законната лихва оспорва по период. Претендира разноски.

Съдът обсъди доводите на страните и като прецени по реда на чл. 235, ал. 2 и 3 от ГПК събраните по делото доказателства приема за установено:

На 20.10.2019 година в село Катранджии, Община Дряново, при управление на лек автомобил с регистрационен номер ВТ *** ВН, *** нарушил правилата за движение по пътищата, ударил се в бетонен стълб и по непредпазливост причинил средна телесна повреда на ищеца, пътуващ в автомобила – вътреставно счупване на дясната голямопещна кост на подбедрицата, довело до трайно затруднение на движението на крака за период, по-дълъг от тридесет дни и със срок на лечение и възстановяване, не по-малък от осем месеца – одобреното по реда на чл. 384 от НПК споразумение във връзка с чл. 383 от НПК и чл. 300 от ГПК.

Възстановяването на ищеца не е приключило, въпреки изминалия период от време и положените медицински грижи. Това директно се отразява на двигателната активност на долния десен крайник – приетата от съда и неоспорена от страните медицинска експертиза. Странанията и обездвижването са наложили ежедневна помощ. Ищецът е бил изцяло зависим от грижите на съпругата си - показанията на свидетелката *** Макар да е от кръга на потенциално заинтересованите свидетели, показанията ѝ са достоверни, защото съответстват на констатациите на експертизата.

Разходите за лечение и рехабилитация възлизат на исковата сума – приложените фактури и платежни документи.

Изложената фактическа обстановка налага извод за доказаност на предявените искове.

Ищецът е пострадал от транспортен инцидент, причинен от водач, ползващ се от застрахователното правоотношение с ответното дружество. Фактите покриват фактическия състав на чл. 45, ал. 1 от ЗЗД във връзка с чл. 432, ал. 1 от КЗ и сочат доказаността на исковете по основание.

Претенцията за имуществени вреди е основателна в търсения размер и следва да се уважи изцяло. Същото важи за търсеното обезщетение за неимуществени вреди. Търсената стойност е справедливо по смисъла на чл. 52 от ЗЗД обезщетение. Травмата и съпровождащите я страдания, обездвижване и битови неудобства могат да бъдат репарирани с търсената сума. Искът е изцяло основателен и следва да се уважи, според заявеното. Обезщетенията се дължат със законна лихва от 08.04.2021 година – чл. 84, ал. 3 от ЗЗД във връзка с чл. 429, ал. 2, т. 2 и ал. 3 от КЗ.

Доводите на ответника са неоснователни.

Тезата за съпричиняване се сблъсква непримиримо с легитимиращия ефект на одобреното от наказателния съд споразумение по чл. 382 от НПК. Според чл. 300 от ГПК този ефект се отнася до всички обективни елементи на престъпния състав, в това число и причинната връзка между деяние и увреждане, защото се касае за резултатно престъпление – причиняване на средна телесна повреда. Да се търси съпричиняване означава да се установяват фактически положения, различни от присъдата – нещо, което чл. 300 от ГПК не допуска.

В разрез с доказаната по делото степен на увреждане е доводът за

прекомерност на търсеното обезщетение за неимуществени вреди. Всяка стойност, по-ниска от търсената, би се разминавала с регламентираното от закона изискване репарацията на вредите да стане по справедливост – чл. 52 от ЗЗД.

Не законна лихва по чл.497 от КЗ претендира ищецът, щото да е от значение евентуална забава на застрахователя в изплащане на дължимото обезщетение. С оглед фиксирания момент, от който се търси лихва, очевидно е, че ищецът я претендира като част от дължимото застрахователно обезщетение. Затова от значение е периодът, посочен в нормата на чл. 429, ал. 2, т. 2 и ал. 3 от КЗ.

Изходът на спора и правилото на чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата сочат, че в полза на пълномощника на ищеца следва да се присъди адвокатско възнаграждение, по размер възлизащо на сумата от 2 075,47 лв.

На основание чл. 78, ал. 6 от ГПК ответното дружество следва да заплати държавна такса върху разгледаните искове в размер на 2 060,63 лв. и част от авансираните от съда средства за събиране на доказателства в размер на 400 лв. – възнаграждение за вещото лице, изготвило медицинска експертиза.

По изложените съображения съдът

РЕШИ:

Осъжда „БУЛ ИНС“-АД, гр. София, ЕИК: 831830482, да заплати на В. Й. Й., ЕГН: ***** от гр. Велико Търново, ул. ***, сумата от 50 000 (петдесет хиляди лева) лв., обезщетение за неимуществени вреди - фрактура на дясното коляно, обездвижване и физически страдания, пряка и непосредствена последица от транспортно произшествие на 20.10.2019 година в село Катранджии, Дряновско, на основание чл. 432, ал. 1 от Кодекса за застраховането във връзка с чл. 45, ал. 1 и чл. 52 от Закона за задълженията и договорите, ведно със законната лихва по чл. 86 от ЗЗД върху вземането, считано от 08.04.2021 година до окончателното му заплащане.

Осъжда „БУЛ ИНС“-АД, гр. София, ЕИК: 831830482, да заплати на В. Й. Й., ЕГН: ***** от гр. Велико Търново, ул. ***, сумата от 1 515,66 (хиляда петстотин и петнадесет лева и шестдесет и шест стотинки) лв., обезщетение за имуществени вреди – разходи за лечение и рехабилитация, пряка и непосредствена последица от транспортно произшествие на 20.10.2019 година в село Катранджии, Дряновско, на основание чл. 432, ал. 1 от Кодекса за застраховането във връзка с чл. 45, ал. 1 от Закона за задълженията и договорите, ведно със законната лихва по чл. 86 от ЗЗД върху вземането, считано от 08.04.2021 година до окончателното му заплащане.

Осъжда „БУЛ ИНС“-АД, гр. София, ЕИК: 831830482, да заплати на Д.Т. Д., адвокат от гр. Велико Търново, ул. ***, сумата от 2 075,47 (две хиляди и седемдесет и пет лева и

четиридесет и седем стотинки) лв., адвокатско възнаграждение върху уважените иски, на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата.

Осъжда „БУЛ ИНС“-АД, гр. София, ЕИК: 831830482, да заплати по сметка на Великотърновски окръжен съд сумата от 2 460,63 (две хиляди четиристотин и шестдесет лева и шестдесет и три стотинки) лв., държавна такса и авансирани от съда средства за събиране на доказателства, съразмерно на уважената част от исковите, на основание чл. 78, ал. 6 от ГПК.

Решението подлежи на обжалване пред Великотърновски апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Велико Търново: _____